

Two4Youth

Van en voor de jeugd van Varsseveld

Colofon

Aanleveren stukjes

De eerst volgende Two4You verschijnt 8 Dec. wil je hier een stukje in geplaatst hebben lever dit dan in voor 1 Dec
Aan: Wilco Neerhof,
Spreuwenhof 57,7051 XJ
Varsseveld

Tel: 0315-242819

e-mail:
kerkleven.two4you@gmail.com

(vervolg)

Terwijl juf dat zegt, gaat de schoolbel. De kinderen halen opgelucht adem, gelukkig kunnen ze naar huis, ze voelen zich erg ongemakkelijk, ze springen op van hun stoel en voordat juf nog iets kan zeggen, maken ze dat ze wegkomen.

Irene rent de school uit. Ze is er helemaal klaar mee, haar maag rommelt vreselijk, ze heeft zo'n zin aan eten, maar ze weet nu al dat er thuis niet veel zal zijn. Ze moet wachten tot papa's loon weer binnenkomt en dat duurt nog zeker twee dagen. Het beetje eten wat nog in de kasten ligt daar moeten ze het mee doen en dat is niet veel. Ze wil zo snel mogelijk naar huis,

weg van die rotkinderen, die helemaal niks over hebben voor een ander, die niet willen delen. Maar Jurre laat haar niet zomaar gaan. Irene wacht op mij, roept hij over het schoolplein. Irene kijkt even achterom en besluit om hard weg te rennen, zo snel ze kan rent ze naar huis en Jurre, Jurre kijkt haar verbaasd na. Hij begrijpt er niks van en loopt mopperend naar zijn eigen huis en zo komt hij ook via de keukendeur naar binnen. Stomme meiden, zegt hij, ze kunnen niks hebben, zijn gelijk boos, het lijkt nergens op. Moeder staat al klaar met een kop thee en een heerlijk zelfgebakken broodje.

De geur van het warme ovenbrood is te ruiken en moeder denkt dat Jurre blij een grote hap van het broodje zal nemen, maar hij zit maar te kijken naar dat heerlijke brood en tegelijkertijd moet hij aan Irene denken, zit zij nu aan de keukentafel met een leeg bord? Hij wil er niet denken. In zijn hoofd hoort hij steeds hetzelfde woord: Delen, delen, delen, delen.

Wat is er gebeurd, vraagt moeder, hebben jullie ruzie gehad op school, of misschien straf gekregen? Nee zegt Jurre, dat is het niet, we moeten van juf delen met Irene, maar God zorgt toch voor haar? Je hebt het zelf verteld. En dan komt het hele verhaal eruit, over Irene zonder eten en over juf en het delen en over de Here God en de vogels. Luister eens Jurre, zegt moeder, wie zorgt er voor jou? De Here God natuurlijk, zegt Jurre. Ja dat is waar, zegt moeder, maar wie bakte jouw brood?

Jij, zegt Jurre. Ja precies, ik, zegt moeder. Ik bakte broodjes en die deelde ik met jou omdat ik om jou geef en omdat ik wil dat jij het goed hebt. De Here God geeft ons zoveel goeds, zoveel om Hem voor te bedanken. En als wij ons zorgen maken, dan zegt Hij, kijk eens naar die vogeltjes, Ik zorg dat zij te eten hebben en Ik zie alles wat zij doen, Ik houd van hen, maar Ik houd nog veel meer van jullie, jullie zijn nog belangrijker voor mij. Maar weet je Jurre, de Here God zei in de bijbel nog veel meer. Hij zei ook dat als je twee jassen hebt en een ander heeft niets, dat je één jas weg moet geven. Dat is delen Jurre. Als jij iets hebt en een ander heeft niets, dan kun je die ander helpen door een beetje van jezelf aan die ander te geven. Eigenlijk help je dan de Here God een beetje mee om voor een ander te zorgen. De Here God vraagt ook of wij willen zorgen voor de arme mensen en als je dat doet Jurre, wanneer je deelt zal je heel blij worden. Ga nu maar eten Jurre, zegt moeder, maar Jurre heeft geen zin aan eten. Hij roept: Ik kan toch niet gaan eten als ik steeds moet denken aan Irene met het lege bordje? Misschien moet je Irene gaan halen, dan kan zij ook broodjes krijgen, dan gaan we delen, zegt moeder. Dat is een geweldig plan, Jurre wordt al helemaal blij bij de gedachte en net als hij weg wil rennen zegt mama, wacht..... ik

heb hier nog een bruinbrood, neem die maar mee voor de papa en mama van Irene. Jurre pakt het brood en rent de deur uit naar zijn buurmeisje. Wanneer hij aanbelt is hij zenuwachtig, het brood houdt hij achter zijn rug, hij voelt zich toch wat schuldig, hij weet dat hij fout is geweest. Dan gaat de deur open en daar staat Irene met een boos gezicht. Ga jij maar weg, jij gierigaard, zegt ze boos. Niet boos zijn Irene, zegt Jurre zacht, niet boos zijn, ik heb wat voor je papa en mama en hij haalt het brood tevoorschijn en houdt het omhoog. Verbaasd kijkt Irene hem aan. Is dat voor ons? Weet je het zeker? Ja natuurlijk zegt Jurre, het moet van mijn moeder en ik wil het zelf ook graag. En Irene wil jij bij mij komen eten?

(volgende week gaan we verder)

Geschreven door Holman, Alie